

[Ministeren for offentlige arbejder.]

ning er på tangen syd for Hvide Sande 1-2 m om året. På kyststrækningen ud for Hvide Sande transporteres årlig omkring 500.000 m³ sand fra nord mod syd. Denne store sandtransport skaber vanskeligheder med at vedligeholde besejlingsdybderne til Hvide Sande havn og Ringkøbing Fjord, og der opførtes derfor i 1962 en 450 m lang mole nord for indsejlingen, idet man antog, at denne ville bevirke en forøgelse af besejlingsdybden til havnen. Det er klart, at der herved sker et indgreb i den naturlige sandvandring. Herved påvirkes revledannelsen syd for Hvide Sande, og herved bliver den naturlige beskyttelse for kystlinjen atter påvirket. Der har derfor i de senere år været angreb på kysten, der lejlighedsvis sætter stærkere ind på nogle strækninger end andre. Man kan altså ikke betragte kystsikringsforholdene uafhængigt af besejlingsforholdene; hjælper man det ene sted, skader man måske det andet sted.

Den aktuelle baggrund for den lokale bekymring med hensyn til kystnedbrydningen på Holmsland er den indrykning af klitbrinken, som fru Lone Nielsen omtalte. Tilfældet må betragtes som et eksempel på de skiftende vandrende angreb på den omhandlede kyststrækning, som jeg har omtalt, og som også fortsat vil kunne forventes. Vi har da også i det konkrete tilfælde, som fru Lone Nielsen var inde på det, foretaget konkrete sikringer, som efter vores opfattelse kan være dækkende i den aktuelle situation.

Imidlertid opfatter vi problemstillingen som en lille del af en langt større problemstilling omkring sikringen af hele den jyske vestkyst, og vandbygningsvæsenet vil derfor være indstillet på at udarbejde en samlet redegørelse, der vil kunne foreligge i begyndelsen af 1974. Når dette er sket, vil vi overveje sagen igen, men jeg vil godt fremhæve, at vi herved ikke har taget stilling til, om staten i det påkommende tilfælde skal påtage sig nogen del af udgifterne ved eventuelle foranstaltninger til sikring mod havets gennembrud på Holmsland Klit.

Lone Nielsen: Efter at jeg har stillet dette spørgsmål, er alle partierne blevet enige om at drøfte hele vestkystens sikringsforhold, og ud fra disse betragtninger er jeg tilfreds

med svaret fra ministeren, da vi jo senere vil komme tilbage til spørgsmålene.

Jeg har ønsket at gøre ministeren opmærksom på, at der ved Hvide Sande er et akut problem, og det skulle ikke så gerne gå hen og drukne i en bred og principiel debat om hele vestkystens forhold, som jeg i øvrigt er meget tilfreds med kommer. Blot vi så kan blive enige om trods sparetider at få løst problemet — det løses jo ikke alene ved forespørgselsdebatter.

Endelig skal jeg lige gøre opmærksom på, at jeg er enig med ministeren i, at der er ingen, der ønsker at sikre kysten på bekostning af indsejlingen til Hvide Sande. De foretagne investeringer for at sikre besejlingsforholdene til Hvide Sande er ud fra et samfundsmæssigt synspunkt meget betydningsfulde.

Må jeg til sidst spørge ministeren: hvad vil ministeren gøre, hvis der sker et gennembrud inden 1974?

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Jeg kan være enig i den vurdering, at det konkrete, akutte tilfælde omkring Hvide Sande ikke bør drukne i den almindelige forespørgselsdebat, som senere fremkommer, og som jo i og for sig omhandler samtlige kyster, med de mange forskellige finansieringsformer, som foranstaltningerne til værn af disse kyster måtte have. Derfor har vi i den helt konkrete sag foretaget en konkret kystsikring, som efter vores, og det vil sige teknikernes, opfattelse forhåbentlig vil vise sig at være tilstrækkelig. Hvis den viser sig utilstrækkelig, må vi tage den konkrete sag op igen med henblik på yderligere afhjælpning. Det er altså en nogenlunde evigvarende sag med disse vandringer af sand fra sted til sted på kysten og med disse nedbrydninger, der dels har naturlige årsager, dels, om jeg så må sige, menneskeskabte årsager såsom moleudbygninger og andre foranstaltninger til at bedre besejlingsforholdene på de jyske havne.

Normann Andersen: Som det er fremført af ministeren, er det jo en privat opgave at sikre de kyststrækninger, vi har, og staten kan for så vidt kun gribe ind i de enkelte tilfælde, hvor den synes det er en opgave, som staten bør løse. Jeg vil derfor spørge ministeren i forbindelse med dette spørgs-